

Oulun hiippakunnan tuomiokapitulin ohjeet seurakunnille 14.1.2022

Oulun hiippakunnan alueella toimivien aluehallintovirastojen tämänhetkiset kokoontumisrajoitukset

- * Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueella kokoontumiset ovat kielletty (31.1. saakka), poikkeuksena pienet (korkeintaan 5 henkilön) ulkotapahtumat,
- * Lapin maakunnan alueella ovat kielletty yli 20 henkilön kokoontumiset (22.2. saakka),
- * Keskipohjan maakunnan alueella samoin kielletty yli 20 henkilön kokoontumiset (30.1. saakka).

Koronapassin käytön keskeytys

Koronapassin käyttö on keskeytetty 20.1. saakka koronaepidemian leviämisvaiheen tunnusmerkit täyttävien sairaanhoitopiirien alueilla. Tilaisuuksia ei saa järjestää edes koronapassilla koronan leviämisalueilla, joihin kaikki Oulun hiippakunnan sairaanhoitopiirit kuuluvat.

Tuomiokapitulin ohjeet seurakunnille 31.1.2022 saakka

Jumalanpalvelukset, kirkolliset toimitukset ja seurakunnan muu tavanomainen uskonnollinen toiminta

Jumalanpalveluksissa, kirkollisissa toimituksissa (hautaan siunaaminen, avioliittoon vihkiminen ja kaste) ja muussa tavanomaisessa uskonnollisessa toiminnassa käytettävään tilaan voidaan ottaa sisälle maksimissaan 1/4 tilan enimmäiskapasiteetista, jos kokoontumiset ovat kielletty (Pohjois-Pohjanmaa) ja muualla 1/3 tilan enimmäiskapasiteetista.

Yleisötilaisuudet

Seurakunnissa ei voi järjestää yleisötilaisuuksia kuten konsertteja tai myyjäisiä.

Ryhmämuotoinen toiminta

Kristillisen kasvatuksen, diakonian ja lähetystyön ryhmämuotoinen toiminta sekä seurakuntien leirit lukeutuvat uskonnonharjoittamisen piiriin, jota aluehallintoviraston kokoontumisrajoitukset eivät lähtökohtaisesti koske. Niissä tulee noudattaa samaa periaatetta osanottajamäärän sovittamisesta tilaan kokoon (1/3 tai 1/4-periaate) kuin jumalanpalveluksissa ja kirkollisissa toiminnoissa. Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin alueen seurakunnissa myös näitä toimintoja koskevat tartuntatautilain 58 d §:n mukaiset velvoitteet (kts viimeinen kappale).

Lasten ja nuorten toiminta, seurakunnan muu viikko toiminta

Mikäli seurakunnan alueen koululaiset ovat lähiopetuksessa ja tautitilanne paikallisesti ei ole hälyttävä, niin seurakunnassa voidaan järjestää lasten ja nuorten toimintaa. Harkittaessa seurakunnan muuta viikkotoimintaa, tulee myös huomioida alueen tautitilanne, mutta ainakin kuorotoiminta ja paljon väkeä kokoavasta toiminta on syytä vielä pitää tauolla. Asiasta on tarvittaessa syytä konsultoitu kunnan terveysviranomaisia.

Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin alueen seurakunnat (TTL 58 d§)

Pohjois-Suomen ja Lapin aluehallintovirastot ovat tartuntatautilain 58 d §:n perusteella päättäneet, että seurakuntien pitää tehdä kirjallinen suunnitelma siitä, miten ne järjestävät yleisön ja asiakkaiden sijoittumisen tilaan siten, että asiakkaiden ja toimintaan osallistuvien sekä seurueiden lähikontaktin aiheuttamaa tartunnan riskiä voidaan ehkäistä sisätiloissa, joita käytetään yli 10 hengen samanaikaiseen oleskeluun, tai ulkotiloissa yli 50 hengen samanaikaiseen oleskeluun. Suunnitelma on siihen sisältyviä henkilötietoja lukuun ottamatta pidettävä tilassa toimintaan osallistuvien nähtävillä ja se on pyynnöstä esitettävä kunnalle tai aluehallintovirastolle. Pohjois-Suomen alueella päätös on voimassa 31.1. ja Lapin alueella 22.2. saakka.

Käytännössä suunnitelma voi sisältää tiedot osanottajien sijoittamisesta kirkkotilaan siten, että riittävää väljyyttä voidaan noudattaa. Tämä voi tapahtua esimerkiksi sulkemalla osa penkeistä ja tuoleista. Seurakuntalaisten sijoittumista kirkkotilan eri puolille väljästi tulee myös aktiivisesti tilaisuudessa ohjata. Suunnitelma voi sisältää myös hahmotuksen ehtoollisen vieton toteuttamisesta siten, että kirkon käytävillä ja kuoriosaan ei synny sumpuuntumista.

Lopuksi

Kestävyyttä, lohtua ja toivoa

Toivo on kristillisen uskon peruskäsitteitä. Sana toivo mainitaan monia kertoja Raamatussa. Myös ajallisesti varhaisimmissa Uuden testamentin kirjoissa, Paavalin kirjeissä, sana toivo on keskeinen.

Toivosta voidaan sanoa paljon ja sitä voidaan määritellä eri tavoin. Ehkä se on ainakin sitä, että ihminen odottaa kaiken tulevan Jumalalta. Psalmin kirjoittajan sanoin: ”Sinä olet minun toivoni”, ” Kaikki on sinun varassasi” ja ”Sinun lupauksiisi minä panen toivoni.”

Joku ajattelijana on joskus sanonut, että toivo on jotakin, mikä perustuu todellisuuteen. Me olemme kokeneet jotakin, minkä perusteella me toivomme. Siksi se eroaa radikaalisti unelmista, ne eivät perustu todellisuuteen. Päiväunet ja unelmat tulevat ja menevät, yhtä helposti. Toivo on jotakin muuta.

Me olemme joskus kohdanneet rakkautta, huolenpitoa, anteeksiantoa. Kaikkein vaikeimpina hetkinä olemme kokeneet, että joku rakastaa meitä, välittää meistä. Ehkä vain välähdyksenomaisesti, mutta kuitenkin. Olisiko niin, että myös kristillinen usko perustuu todellisuuteen, todellisiin tapahtumiin ja kokemuksiin?

Yksi seurakunnan tehtävä on ylläpitää ja vahvistaa toivoa. Ehkä on niin, että toivo vahvistuu, kun ihmisten kesken on rakkautta, huolenpitoa ja anteeksiantoa. Niin yhteisöt, joissa me elämme ja vaikutamme, saavat kestävyyttä, lohtua ja toivoa.

Jukka Keskitalo, piispa